

Dt kapitola 9.

[1] Slyš, Izraeli, dnes přejdeš Jordán, aby sis podrobil pronárody větší a zdatnější, než jsi ty, města veliká a opevněná až k nebi, [2] veliký a vysoký lid, Anákovce, o kterých víš. Slyšel jsi o nich úsloví: "Kdo se postaví proti Anákovcům?" [3] Dnes poznáš, že Hospodin, tvůj Bůh, který jde před tebou, je jako zžírající oheň. On je vyhladí a on je před tebou pokoří, takže si je podrobíš a rychle je vyhubíš, jak ti Hospodin slíbil. [4] Neříkej si však v srdci, až je Hospodin, tvůj Bůh, před tebou vypudí: "Pro mou spravedlnost mě Hospodin přivedl, abych obsadil tuto zemi." Vždyť ty pronárody vyháníš před tebou pro jejich zvláštnost. [5] Přicházíš obsadit jejich zemi ne pro svou spravedlnost a přímost svého srdce. Hospodin, tvůj Bůh, vyhání před tebou tyto pronárody pro jejich zvláštnost a proto, aby splnil, co přísahal Hospodin tvým otcům, Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi. [6] Věť tedy, že ne pro svou spravedlnost ti Hospodin, tvůj Bůh, dává tuto dobrou zemi, abys ji obsadil, neboť jsi lid tvrdé šíje. [7] Pamatuj, nezapomeň, jak jsi rozlítli Hospodina, svého Boha, na poušti. Ode dne, kdy jsi vyšel z egyptské země, až do svého příchodu na toto místo, jste byli vůči Hospodinu vzpurní. [8] Rozlítli jste Hospodina na Chorébu. Hospodin se na vás rozhněval tak, že vás chtěl vyhladit. [9] Když jsem vystoupil na horu, abych přijal kamenné desky, desky smlouvy, kterou s vámi Hospodin uzavřel, zůstal jsem na hoře čtyřicet dní a čtyřicet nocí, chleba jsem nejedl a vodu nepil. [10] A Hospodin mi dal obě kamenné desky psané prstem Božím, na nichž byla všechna přikázání, o kterých s vámi Hospodin mluvil na hoře zprostředku ohně v den shromáždění. [11] Po uplynutí čtyřiceti dní a čtyřiceti nocí mi Hospodin dal obě kamenné desky, desky smlouvy. [12] A Hospodin mi poručil: "Vstaň a rychle odtud sestup, neboť tvůj lid, který jsi vyvedl z Egypta, se vrhá do zkázy. Brzo sešl z cesty, kterou jsem jim přikázal, odlíli si modlu." [13] Dále mi Hospodin řekl: "Vidím, jak je tento lid tvrdější. [14] Nech mě, já je vyhladím a vymažu jejich jméno pod nebem, z tebe však učiním pronárod zdatnější a početnější, než jsou oni." [15] Obrátil jsem se a sestoupil z hory, zatímco hora planula ohněm. Obě desky smlouvy jsem nesl v rukou. [16] Tu jsem spatřil, jak jste zhřešili proti Hospodinu, svému Bohu. Odlíli jste si sochu býčka! Brzo jste sešli z cesty, kterou vám přikázal Hospodin, váš Bůh. [17] Uchopil jsem obě desky, odhodil jsem je a před vašimi zraky je roztříštil. [18] Pak jsem se vrhl před Hospodinem k zemi jako poprvé a ležel jsem čtyřicet dní a čtyřicet nocí, chleba jsem nejedl a vodu nepil, pro všechn váš hřích, kterým jste zhřešili, když jste se dopustili toho, co je zlé v Hospodinových očích, a tak jste ho urazili. [19] Lecal jsem se hněvu a rozhořčení, jímž se Hospodin proti vám rozlítl, aby vás vyhladil. A Hospodin mě vyslyšel i tentokrát. [20] Hospodin se velmi rozhněval i na Árona a chtěl ho zahladit. V oné době jsem se proto modlil i za Árona. [21] A váš hříšný výtvor, který jste udělali, toho býčka, jsem vzal a spálil v ohni, roztloukl jsem jej a rozemlel jsem jej nadobro až na jemný prach; prach z něho jsem vysypal do potoka, který stéká z hory. [22] Také v Tábeře a v Masse a v Kibrót-taavě jste rozlítli Hospodina. [23] A když vás Hospodin poslal z Kádeš-barneje se slovy: "Táhněte vzhůru a obsadte zemi, kterou jsem vám dal", vzdorovali jste rozkazu Hospodina, svého Boha, nevěřili jste mu a neuposlechli jste ho. [24] Byli jste vůči Hospodinu vzpurní ode dne, co vás znám. [25] Tu jsem se vrhal před Hospodina, čtyřicet dní a čtyřicet nocí jsem se vrhal před něho, protože Hospodin řekl, že vás vyhladí. [26] Modlil jsem se k Hospodinu: "Panovníku Hospodine, nevaluj zkázu na svůj lid, na své dědictví, které jsi vykoupil svou velikou mocí a vyvedl z Egypta pevnou rukou. [27] Rozpomeň se na své služebníky, na Abrahama, Izáka a Jákoba, a nepřihlížej k zatvzlosti tohoto lidu, k jeho zvláštnosti a hříchu, [28] aby neříkali v zemi, z níž jsi nás vyvedl: Protože je Hospodin nemohl uvést do země, kterou jim slíbil, a měl je v nenávisti, vyvedl je a na poušti je usmrtil. [29] Oni jsou přece tvůj lid a tvé dědictví, které jsi vyvedl svou velikou silou da vztaženou paží."